

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.45/2009/12. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi szeptember hó 29. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. február hó 27. napján kelt 6.B.318/2008/34. számú ítéletét **megváltoztatja**, elrendeli a vádlott kényszergyógyítását.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által a 2009. június hó 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 25.263.- /Huszonötezer-kettőszázhatvanhárom/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I N D O K O L Á S :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2009. február 27. napján kelt 6.B.318/2008/34. szám alatti ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. emberölés büntettében kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés), 1 rb. emberölés előkészületének büntettében (Btk. 166.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés), továbbá 1 rb. rongálás büntettében (Btk. 324.§ (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont). Ezért a bíróság halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Kötelezte a vádlottat **sértett 2** javára 780.305,- Ft polgári jogi igény, továbbá az állam javára 4.680,- Ft mérsékelt illeték megfizetésére. Egyúttal rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a Komárom-Esztergom Főügyészség a vádlott terhére, a fő- és mellékbüntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője a vádlott javára, az élet elleni cselekmények (1. és 3. vádpont) vonatkozásában a vádlott felmentése, a rongálás tekintetében pedig enyhítés miatt jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség BF.196/2008/7-I. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság atekintetben nem tett eleget az ügyfelderítési kötelezettségének, hogy a vádlott kényszergyógyítása elrendelésének indokoltságára nem vett fel bizonyítást. E körben a bizonyítás kiegészítését indítványozta.

Az ítélet csak a bizonyítékokat értékelő részben rögzíti tényként, hogy a vádlott valamennyi bűncselekményt ittas állapotban követte el, ez pedig tényállásnak tekintendő, azt abban a részben szükséges rögzíteni. A tényállásban szereplő 4. oldal első bekezdésének és az 5. oldal harmadik bekezdésének tényállási részből történő mellőzését indítványozta, mivel azok a jogi indokolás körébe tartoznának. Továbbá az ítélet indokolásában a 9. oldalon tett megfogalmazás helyesbítését akként indítványozta, hogy az ítélet tábla mellőzze a „... legalábbis belenyugodott abba” fordulatot. A büntetéskiszabás körében súlyosító körülményként indítványozta értékelni, hogy a terhelt a súlyos testi sértés miatt kiszabott szabadságvesztés feltételes szabadságának leteltét követően rövid idő elteltével hajtotta végre jelen eljárásban elbírált cselekményeit. A különös részi büntetési tétel minimumának közelében meghatározott fegyházbüntetés tartalmát indokolatlanul enyhének tartotta, ezért az ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben hosszabb tartalmú fő- és mellékbüntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezési tárgyaláson - a másodfokú eljárásban beszerzett orvosszakértői vélemény alapján - a kényszergyógyítás elrendelését is indítványozta.

A vádlott védője a fellebbezési tárgyaláson az elsőfokú eljárás során megtartott perbeszédében foglaltakat tartotta fenn. A védői álláspont szerint **sértett 1** sérelmére elkövetett bűncselekmény vonatkozásában a vádlott elismerte, hogy a sértettet a virágágyásba dobta, ebből és a kő felemeléséből nem lehet kétséget kizáróan következtetni a vádlott emberölési szándékára. Utalt arra, hogy a vádlott erős testalkatú, amennyiben valóban meg akarta volna ölni a sértettet, akkor a sértett segítségére siető - kettő - ember lefogásával is végre tudta volna hajtani a cselekményét. Ez azonban nem történt meg, így emberölési célzat hiányában a bűncselekmény kísérlete a terhére nem állapítható meg.

sértett 3 ellen megállapított emberölés előkészületének büntette vonatkozásában pedig kiemelte, hogy a bűncselekmény elkövetésére irányuló célzat azért nem állapítható meg, mert a vádlott ugyan benzinnel locsolta le a sértettet, és rágyújtásra vonatkozó kijelentést tett, azonban a gyufát nem vette elő, és a helyiségből is eltávozott. Cselekménye az emberölés előkészületétől távol állt, ezért mindkét élet elleni bűncselekmény vádja alól a vádlott felmentését indítványozta.

sértett 2 sérelmére elkövetett rongálás kapcsán hangsúlyozta, hogy a vádlott beismerte a sértett ágyán lévő ruháinak felgyújtását, azonban a tüzet azonnal eloltották, amiről a sértettel együtt meggyőződtek. A tűz terjedése valamilyen oknál fogva mégis bekövetkezett. A kárenyhítési kötelezettségét a vádlott vállalta, a sértett megbocsátott neki. E körben a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott a fellebbezési tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy emberölési szándéka egyik sértett sérelmére sem volt.

Az ítélet tábla a kétirányú fellebbezések alapján a Be. 348.§ (1) bekezdésének megfelelően teljes terjedelemben a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét, és ennek eredményeképp a részfelmentést és enyhítést, valamint a fő- és mellékbüntetések súlyosítását nem tartotta indokoltnak.

A felülvizsgálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a tényállás megállapításához szükséges mértékben a törvényi előírásoknak megfelelően lefolytatta. A történeti tényállást a vádlott - több vádpontban tett - ténybeli beismerésén túl a vizsgálati jelentésekre, a kihallgatott tanúk részletes vallomásaira, a szakértői véleményben foglaltakra alapította. Az eljárása során azonban a vádlott alkoholisták életvezetésére utaló nyilatkozatok ellenére nem vizsgálta, hogy megállapítható-e a vádlott alkohol-függősége. Ezért az ítélet tábla - helyt adva az ügyészség átiratban foglalt indítványának - a Be. 353.§ (1) bekezdése alapján a vádlott alkoholfüggőségének kérdésében az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény kiegészítésével bizonyítás felvételét rendelte el.

A másodfokú eljárásban szerzett igazságügyi orvos szakértői lelet és vélemény (Bf. 4. sorszám) alapján az elsőfokú ítélet 8. oldalán írt történeti tényállást kiegészítette azzal, hogy a vádlott alkohol-függőségben szenved, betegségének testi és szervi idegrendszeri tünetei kimutathatóak. Kényszergyógyításának orvosi javallatai fennállnak.

Ezt meghaladóan az ítélet tábla - helyt adva az ügyészségi átiratban foglalt indítványnak - a jogi indokolásban szerepeltetett és onnan mellőzendő résszel (8. oldal harmadik bekezdés) is kiegészítette a tényállást azzal, hogy a vádlott a terhére rótt valamennyi bűncselekményt ittas állapotban követte el.

A tényállásból az ítélet tábla mellőzte a 4. oldal első bekezdésében írt, és a jogi indokolás körébe tartozó azon megállapítást, „ha a ... házaspár nem lép közbe, és sikerül a vádlottnak terméskövel **sértett 1-et** fejbe dobni, a sértett halála következett volna be”. Továbbá az 5. oldal harmadik bekezdését „amennyiben a vádlottnak sikerül **sértett 3** benzinnel lelocsolt ruházatát meggyújtani, és az lángra lobban, a sértett halála is bekövetkezhetett volna”.

Ezekkel a kiegészítésekkel és helyesbítéssel a megyei bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így alapját képezhette a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság határozatának is.

A megyei bíróság a tényállás alapján helyesen vont következtetést vádlott bűnösségére, helytálló a cselekmények megnevezése, a jogi minősítések is törvényesek, az ítélet erre vonatkozó jogi indokai - kisebb pontosítással - helytállóak, azokkal az ítélet tábla egyetért.

Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy az 1. és a 3. tényállási pontok szerinti, **sértett 1**, illetve **sértett 3** sérelmére elkövetett élet elleni cselekmények milyen okból minősülnek emberölés kísérlete büntetettének, illetve emberölés előkészülete büntetettének. A következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően rögzítette a megyei bíróság, hogy az önhibájából eredő alkoholos befolyásoltság alatt álló vádlott cselekményét úgy kell tekinteni, mintha a beszámítási képessége teljes birtokában követte volna el, vagyis az alanyi oldalt teljesnek

kell tekinteni. A bűnössége megállapításához helytállóan végezte el a tárgyi oldal vizsgálatát. Az 1. tényállási pontban tett megállapításaiból, így a vádlott javára fennálló, a vádlott és a sértett fizikuma közötti különbségből, az elkövetéshez szánt eszköz jellegéből, a kő méreteiből, továbbá a célzott testtájékból, mint objektív adatokból helyesen vont a vádlott tudattartamára következtetést, és törvényesen minősítette a vádlott cselekményét emberölés büntette kísérletének. Az ítélet tábla - egyetértve a főügyészségi átirattal - e tényállási pont bűnösségi konstrukciójára vonatkozó indokolásból (9. oldal első bekezdés) mellőzi a „vagy legalább is belenyugodott abba.” mondatot, mivel a tárgyi oldalból a vádlott egyenes ölési szándékára levont következtetésnek a mellőzött rész tartalmilag ellentmondana.

Az előkészületi cselekmény kapcsán ugyancsak helytállóan fejtette ki a megyei bíróság, hogy a vádlott **sértett 3** ruháinak benzinnel történt lelocsolásával az élet (ráadásul a helyiségben tartózkodó több személy életének) kioltásának lehetőségét teremtette meg. Tettének megkezdését a jelenlévők akadályozták meg. Amennyiben a fenyegető kijelentéseinek megfelelően az égést gyorsító benzinnel átitatott sértetti ruházatot a nála lévő gyufával begyűjtja, és az lángra kap, akár a sértett halála is bekövetkezhetett volna.

A büntetékiszabás körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi tényezőket megfelelően feltárta, azonban a súlyosító körülmények sorát az ítélet tábla - helyt adva a főügyészségi átiratnak - azzal egészíti ki, hogy a vádlott a jelen eljárásban elbírált cselekményeit a korábban, súlyos testi sértés büntette miatt kiszabott szabadságvesztés feltételes szabadságának leteltét követően, rövid idő elteltével hajtotta végre.

A vádlottal szemben alkalmazott fő- és mellékbüntetés arányos a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyával és a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával, valamint az elsőfokú ítéletben felsorolt, és a másodfokú eljárásban kiegészített bűnösségi körülményekkel. Tekintettel arra, hogy az eljárás tárgya élet elleni bűncselekmények kísérlete és a törvényben külön is nevesített előkészülete, a törvényi minimum közelében kiszabott büntetésnél kisebb mértékű joghátrány alkalmazására nincs törvényes lehetőség, de a büntetés lényeges súlyosítása sem indokolt. Az elsőfokon alkalmazott szankció szükséges és elegendő a büntetési célok eléréséhez.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeképp a vádlott alkohol-függősége okán a Btk. 75.§-a alapján elrendelte terhelt kényszergyógyítását, e körben a Be. 372.§ (1) bekezdés alapján a megyei bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése után 2009. június 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámította. A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával, úti költségével és a szakértő vélemény beszerzésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2009. szeptember 29. napján

Dr. Kovács Tamás sk.. Miklós Mária sk.. Zólyomi Csilla sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.318/2008/34. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

őrr, 2009. szeptember 29. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

Kiadó: